

Sygn. akt V K 245/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Sienkiel

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora Janusza Wałacha

po rozpoznaniu w dniach 9 lutego 2015r., 26 lutego 2015r., 9 listopada 2015r. na rozprawie

sprawy **M. K. (1)**

urodzonego (...) w G.

syna R. i M. z d. P.

oskarżonego o to, że: W dniu 14.05.2014r. w W.przy ul. (...)na terenie Pensjonatu (...)posiadał bez wymaganego prawem pozwolenia broń palną gazową w postaci rewolweru gazowego (...)9 mm (...)oraz amunicję w postaci 5 naboji gazowych o oznaczeniach (...)w ilości 5 sztuk

tj. o czyn z art. 263 §2 kk

1. Oskarżonego **M. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że przyjmuje, iż czynu dopuścił się w bliżej nieokreślonym czasie do dnia 13 maja 2014r. i za to na podstawie art. 263§2 kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 44§6 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci rewolweru gazowego(...)9 mm (...)oraz jednego naboju niewypału i 4 łusek od odstrzelonych rewolwerowych naboji gazowych kal. 9 mm CS.
3. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt V K 245/14

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (1) (dalej: M. K. (1)) jest mieszkańcem G.. W dniu 10 marca 2014r. zawarł umowę najmu samochodu z firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., której właścicielką jest K. K.. Przedmiotem umowy był samochód marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...), użyczony wcześniej firmie (...) Sp. z o.o. przez jego właścicielkę– R. K.. Umowa najmu pojazdu została zawarta na okres 6 miesięcy. W tym czasie M. K. (1) zobowiązał się do dokonywania płatności wynikających z umowy do 10 dnia każdego miesiąca w kwocie 1800 złotych oraz do uiszczenia kaucji w kwocie 1500 złotych. M. K. (1) od początku nie wywiązywał się należycie z realizacji płatności czynszu najmu. Pierwsza i ostatnia wpłata w kwocie 1500 złotych wpłynęła na konto firmy (...) Sp. z o.o. dopiero w dniu 28 marca 2014r. Kiedy w kwietniu 2014r. na konto firmy nie wpłynęła należność za ten miesiąc, właścicielka firmy (...) skontaktowała się w tej sprawie z M. K. (1), chcąc wyjaśnić przyczyny zwłoki w dokonywaniu płatności. M. K. (1) zbywał ją, twierdząc że wkrótce wpłaci

pieniądze, co jednak nie nastąpiło. W dniu 18 kwietnia 2014r. K. K., obawiając się że nie odzyska samochodu, złożyła w Komisariacie Policji G. K. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na jej szkodę przez M. K. (1).

W tym czasie M. K. (1) był już poszukiwany do innej sprawy prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Gdyni. Prokurator wydał orzeczenie o jego zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu. W czasie dokonywania czynności poszukiwawczych ustalono, że M. K. (1) może przebywać na terenie W., gdzie zamierza wydzierżawić Pensjonat (...) przy ul. (...). W dniu 13 maja 2014r. funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w W. dokonali zatrzymania M. K. (2) przy lokalu (...) oraz zabezpieczyli pojazd marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...). Następnego dnia po odbiór samochodu zgłosiła się K. K. i jej partner życiowy S. K.. Przed przekazaniem pojazdu funkcjonariusze Policji dokonali oględzin wszystkich rzeczy w nim się znajdujących. Podczas dokonywania czynności w samochodzie ujawniono rewolwer gazowy (...) 9 mm (...) oraz amunicję w postaci 5 naboji gazowych o oznaczeniach (...). K. K. zaprzeczyła, by broń i amunicja należała do niej lub jej partnera.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) k. 128v, 51, zeznania świadków: K. K. k. 189 oraz z akt sprawy 1 Ds. 1035/14 k. 1-2 i 81, A. P. k. 128v-129, 24, R. D. k. 150 oraz dokumenty: protokół zatrzymania osoby, k. 6, protokół zatrzymania rzeczy, k. 7-9, protokół oględzin, k. 10-11, 12-15, 17-18, materiał poglądowy, k. 19, opinię z przeprowadzonych badań broni i balistyki, k. 42-46, akta sprawy 1 Ds. 1035/14 Prokuratury Rejonowej w Gdyni, w szczególności, k. 4-6, 9, 30, 111-114.

Oskarżony M. K. (1) w toku rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że posiadał kiedyś broń gazową, ale innego typu. Ten pistolet zaginał mu kiedyś podczas przeprowadzki, więc nie pamięta, jakiego rodzaju była to broń. Stwierdził, że pistolet, który został znaleziony w wynajmowanym samochodzie, nie należał do niego. Kiedy go wypożyczał, były już w nim jakieś rzeczy m.in. w przestrzeni bagażowej były narzędzia. Nie sprawdzał wcześniej, co się znajduje w samochodzie i nie wie, skąd wziął się tam pistolet.

M. K. (1) potwierdził nadto wyjaśnienia, które złożył w toku postępowania przygotowawczego. Podał wówczas, że istotnie kiedyś kupił legalnie broń gazową. Miało to miejsce za granicą – w Czechosłowacji lub Niemczech. Myślał, że skoro kupił ją w sklepie, to jest to legalne. Stwierdził nadto, że dawno nie widział tej broni, więc nie wiedział, czy ta broń o której mowa w zarzucie, to ta sama, którą wcześniej kupił. Ustosunkowując się do wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego M. K. (1) stwierdził nadto, że wówczas jedynie odpowiadał na pytania prokuratora, który o przedmiotowej sprawie nic nie wiedział. Na pytanie, czy posiadał kiedyś broń gazową, potwierdził jedynie, że istotnie kiedyś taką broń posiadał. M. K. (1) podniósł nadto, że wypożyczony samochód najczęściej użytkował sam, jednak zdarzyło się, że jechał nim kucharz z hotelu, który oskarżony prowadził. Tylko on, poza oskarżonym, miał dostęp do samochodu. (wyjaśnienia M. K. k. 128v, 51).

Sprawcą przestępstwa stypizowanego w art. 263§2 kk może być każdy (przestępstwo powszechne). Zachowanie sprawcy polega na posiadaniu bez wymaganego zezwolenia broni palnej lub amunicji. Posiadanie w tym przypadku jest pojęciem szerszym od cywilnoprawnego pojęcia posiadanie, jest nim bowiem każde władanie bronią, jeśli sprawcy towarzyszy taki zamiar nawet bez chęci zatrzymania tych rzeczy na własność. Definicję broni palnej zawiera art. 7 ust.

1 Ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, który przewiduje, że jest nią każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego. Nadto art. 4 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy wskazuje, że pod pojęciem broni, należy rozumieć broń palną, w tym broń bojową, myśliwską, sportową, gazową, alarmową i sygnałową.

Zabezpieczona w wyniku przeszukania samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) broń (...) 9 mm (...) oraz 5 nabojów o oznaczeniach (...) zostały poddane badaniom przez biegłego z zakresu balistyki. Z jego ustaleń wynika, że broń ta jest niewątpliwie bronią palną gazową w myśl przepisów Ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji z późn. zm. i na jej posiadanie wymagane jest pozwolenie. Nadto biegły podał, że ujawnione naboje są nabojami gazowymi kalibru 9 mm CS produkcji niemieckiej (...) i są amunicją do broni palnej w myśl Ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji z późn. zm., więc również na ich posiadanie wymagane jest pozwolenie (opinia (...)). Opinia biegłego w ocenie Sądu nie

budzi żadnych zastrzeżeń, jest ona bowiem pełna i rzetelna, znajduje oparcie w wiedzy specjalistycznej, jak również w zasadach logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej.

Wyjaśnieniom oskarżonego M. K. (1), w zakresie w jakim nie przyznaje się do posiadania bez wymaganego prawem zezwolenia broni, nie można dać wiary. Niewątpliwie opisana wyżej broń gazowa wraz z 5 nabojami znajdowała się w samochodzie marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...), tam bowiem została znaleziona podczas przeszukania pojazdu, dokonanego przez funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w W. w dniu 14 maja 2014r. (zeznania A. P. k. 128v-129, 24, R. D. k. 150). Nie budzi również żadnych wątpliwości, że osobą uprawnioną do dysponowania tym pojazdem, był oskarżony M. K. (1), na podstawie umowy najmu zawartej z firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. Oskarżony tej okoliczności nie zaprzecza, znajduje to również potwierdzenie w zebranych w sprawie dokumentach (k. 4-6 akta sprawy 1 Ds. 1035/14 Prokuratury Rejonowej w Gdyni). Jednocześnie oskarżony M. K. (1) wyjaśniając w toku rozprawy próbował wykazać, że broń gazowa mogła pojawić się w samochodzie, zanim go wynajął, ponieważ w chwili, gdy odbierał samochód, były tam już jakieś przedmioty.

W tym zakresie Sąd dał wiarę jednak relacji świadka K. K., która podała, że ani ona, ani jej chłopak S. K. nigdy nie posiadali broni gazowej. Oboje w dniu 14 maja 2014r. przyjechali do W. po odbiór pojazdu. Byli obecni przy oględzinach przedmiotów znalezionych w samochodzie, jednak K. K. zabrała ze sobą jedynie klucze do samochodu i dowód rejestracyjny. Nie przypominała sobie, by wzięła jakiegokolwiek inne rzeczy znalezione w pojeździe i jednocześnie stwierdziła, że nie pozostawiła w nim żadnych rzeczy, które stanowiłyby jej własność. K. K. podała również, że samochód wcześniej był już wynajmowany innym osobom, jednak każdorazowo był sprawdzany przed wydaniem. (zeznania K. K. k. 189-190). Należy zatem przyjąć, że także przed wydaniem samochodu M. K. (1), pojazd był dokładnie sprawdzony. Jednocześnie z ustaleń dokonanych w sprawie wynika, że w chwili jego odbioru przez właścicielkę firmy (...) Sp. z o.o. znajdowało się w nim wiele przedmiotów i panował w nim duży bałagan (fotografie pojazdu z akt sprawy 1 Ds. 1035/14 Prokuratury Rejonowej w Gdyni k. 111-114). W ocenie Sądu nieprawdopodobne wydaje się, by pojazd został przekazany najemcy niesprawdzony i zagracony różnymi przedmiotami. Zdaniem Sądu osoby wynajmujące samochód musiały być zainteresowane tym, by uprzednio sprawdzić, w jakim stanie jest przekazywany pojazd oraz jaka jest jego zawartość i ewentualnie zabrać rzeczy, które do nich należały lub zostały zostawione przez wcześniejszych najemców. Klienci firmy, jeśli przypadkowo zostawili jakieś rzeczy w samochodzie, mogli przecież zgłosić się po ich odbiór. Z drugiej zaś strony najemca w chwili odbioru samochodu również nie mógł być zadowolony z tego, że samochód który wynajmuje jest zagracony, skoro miał służyć do prowadzonej przez niego działalności. Niepotrzebne mu były rzeczy, które do niego nie należały, szczególnie że mógłby narazić się na nieprzyjemności, gdyby zostały one utracone. Wyjaśnienia M. K. (1) jakoby broń gazowa znajdowała się w samochodzie wśród innych nie należących do niego przedmiotów, zanim on sam go wynajął, nie wydają się zatem wiarygodne, szczególnie że pozostałe przedmioty odnalezione w pojeździe zostały odebrane przez matkę oskarżonego, działającą na podstawie udzielonego przez niego upoważnienia (k. 27, 32).

Nadto zdaniem Sądu broń gazowa nie mogła również być zostawiona w samochodzie przez inne osoby, w czasie gdy M. K. (1) był jego najemcą. Oskarżony podał, że głównie on sam użytkował ten pojazd. Jakkolwiek wskazał, że raz jechał nim kucharz z hotelu, w którym pracował, jednak nie potrafił podać jego danych. Twierdzenia te, zdaniem Sądu, stanowią przyjętą przez M. K. (1) linię obrony.

Zauważyć należy, że broń gazowa oraz amunicja do tej broni, nie należą do tego typu przedmiotów, które są pozostawiane przypadkowo gdziekolwiek. Gdyby zatem należały one do K. K., jej chłopaka lub ich wcześniejszych klientów, a także osób, którym oskarżony mógł użyczyć samochód, brak broni zostałby dostrzeżony i prawdopodobnie podjęto by działania zmierzające do jej odzyskania. Tak się jednak nie stało, co także przemawia za tym, by przyjąć, iż należały one do M. K. (1).

Sąd, odmiennie niż oskarżyciel publiczny przyjął, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, w bliżej nieokreślonym czasie do dnia 13 maja 2014r. Przystępstwo z art. 263§2 kk jest przestępstwem trwałym, polegającym na utrzymywaniu określonego stanu bezprawnego, który zaczyna się z chwilą wejścia w "posiadanie" broni palnej lub amunicji, a kończy się w wyniku przekazania tych rzeczy organom ścigania albo innej osobie do całkowitej dyspozycji

bądź nieodwracalnego zniszczenia lub porzucenia" (SN w wyroku z dnia 13 sierpnia 1993 r., WR 107/93, OSNKW 1993, nr 11-12, poz. 74). W sprawie nie ustalono, kiedy M. K. (1) wszedł w posiadanie broni i amunicji, jednak niewątpliwie utracił ją w chwili jego zatrzymania, co nastąpiło w dniu 13 maja 2014r.

Wymierzając oskarżonemu M. K. (1) karę za czyn z art. 263§2 kk Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo- przedmiotowe sprawy, w tym wziął pod uwagę stopień zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, przejawiający się zwłaszcza w rodzaju i charakterze naruszonego dobra. Sąd miał na uwadze także dotychczasową karalność oskarżonego (karta karna, k. 199). Sąd uznał, że karą adekwatną do okoliczności czynu będzie kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 44§6 kk Sąd orzekł środek karny w postaci przepadku dowodów rzeczowych w postaci rewolweru gazowego (...)(...)9 mm (...)oraz jednego naboju niewypału i 4 łusek od odstrzelonych rewolwerowych naboji gazowych kal. 9 mm CS.

Ze względu na trudną sytuację majątkową M. K. (1), który aktualnie przebywa w Areszcie Śledczy w W., nie posiada żadnego dochodu ani majątku, a nadto ciężą na nim zobowiązania alimentacyjne w wysokości 1500 złotych miesięcznie, Sąd uznał, że pokrycie kosztów sądowych byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwie. Wobec powyższego na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolniono go w całości od ich zapłaty.